

12. marts 2021
Sagsnr.: 20/08054
Klagenr.: 1009724

AFGØRELSE

i klagesag om Fredensborg Kommunes afslag på dispensation fra lokalplan til carport på A1 , Kokkedal

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Fredensborg Kommune har den 29. april 2020 givet afslag på dispensation fra tillæg nr. 1 til byplanvedtægt nr. 12, en del af Brønsholm by, til opførelse af en carport 1 m fra skel på ejendommen A1 , 2980 Kokkedal.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Ejeren af ejendommen har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er i overensstemmelse med byplanvedtægtens § 2 og dermed umiddelbart tilladt, jf. planlovens § 18.
- Om klageren havde berettigede forventninger, som følge af kommunens tilkendegivelser før afgørelsen.
- Om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige principper og regler, herunder officialprincippet.

Planklagenævnet kan ikke behandle de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og byplanvedtægten for området

Klagen vedrører en ejendom, som ligger på A1 , 2980 Kokkedal.

Ejendommen er omfattet af byplanvedtægt nr. 12, en del af Brønsholm by, og tillæg nr. 1 til byplanvedtægt nr. 12, en del af Brønsholm by.

Byplanvedtægten kan ses på plandata.dk:
[https://dokument.plandata.dk/20_1052509_APPRO-
VED_1188897245914.pdf](https://dokument.plandata.dk/20_1052509_APPRO-VED_1188897245914.pdf)

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår klagen af 15. maj 2020. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen dateret den 10. juli 2020.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 13. juli 2020.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. De enkelte klagepunkter er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.¹

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Sagsbehandlingstid

Klageren har klaget over kommunens sagsbehandlingstid. Planklagenævnet har ikke kompetence til at tage stilling til klager over isolerede sagsbehandlingsspørgsmål, som ikke har betydning for gyldigheden af en afgørelse, der er påklaget til nævnet. Kommunens sagsbehandlingstid vil ikke i den konkrete sag kunne medføre ugyldighed af kommunens afgørelse. Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette klagepunkt.

2.2. Umiddelbart tilladt eller krav om dispensation

2.2.1. Generelt om retsvirkningen af byplanvedtægter

Bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne, jf. planlovens § 18. Det betyder, at nye forhold, der er i overensstemmelse med lokalplanen, eller som ikke er reguleret af lokalplanen, er

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

umiddelbart tilladte efter planloven. Derimod forudsætter dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med lokalplanen, at kommunen kan og vil dispensere fra lokalplanbestemmelserne. Det samme gælder i forhold til byplanvedtægter.²

2.2.2. Overensstemmelse med tillæg nr. 1 til byplanvedtægt nr. 12

Den ansøgte carport er i strid med § 2 i byplanvedtægtens tillæg 1 for så vidt angår afstand til vejskel og forholdet kræver derfor dispensation, jf. planlovens § 19.

2.3. Berettigede forventninger og bindende forhåndstilsagn

2.3.1. Klagen

Klageren har anført, at klageren i en e-mail forud for ansøgningen foreslog en løsning over for kommunen, hvortil kommunen svarede, at det umiddelbart lød som om, det ville være en mulighed.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen har givet berettigede forventninger hos klageren om, at det ansøgte er umiddelbart tilladt.

2.3.2. Generelt om berettigede forventninger

En kommunes tidligere tilkendegivelser, særlige omstændigheder eller passivitet kan i særlige tilfælde skabe sådanne berettigede forventninger hos ejeren, at det kan begrunde en dispensation. De berettigede forventninger skal dog afvejes over for almindelige retshåndhævelsessyn. Desuden indgår det tidsmæssige perspektiv i vurderingen.

En kommune kan også fortabe retten til at give afslag på dispensation, hvis kommunen har givet et bindende forhåndstilsagn om, at kommunen vurderer det ansøgte forhold som umiddelbart tilladt. Dette forudsætter imidlertid, at kommunen har taget konkret stilling til forholdet på et fuldt oplyst grundlag.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Kommunen har meddelt afslag på dispensation fra § 2 i tillæg 1 til byplanvedtægt nr. 12 til at opføre en carport tættere på vejskel end 5 m.

Kommunen sendte den 23. april 2020, dvs. forud for afslaget, en e-mail til klageren vedrørende klagerens forslag til en alternativ løsning for placering af carporten. Kommunen tilkendegav i denne forbindelse, at klagerens forslag til placering umiddelbart lød som en mulighed, og at kommunen ville se på det, hvis klageren sendte en ny ansøgning herom til kommunen.

Planklagenævnet finder ikke, at kommunen har givet et bindende forhåndstilsagn eller lignende, som medfører, at kommunen er afskåret fra at give afslag

² Jf. planlovens § 68, stk. 2, modsætningsvis.

på dispensation til opførelse af carporten.

Planklagenævnet finder heller ikke, at e-mailen fra kommunen kan have skabt sådanne berettigede forventninger hos klageren, at det kan begrunde en dispensation til opførelsen af carporten.

Nævnet har lagt vægt på, at e-mailen fra kommunen efter sin ordlyd har karakter af en umiddelbar vurdering af, om den beskrevne placering af carporten er i overensstemmelse med byplanvedtægten, og at det i e-mailen fremgår, at kommunen ville se på det, hvis klageren sendte en ansøgning herom til kommunen.

Nævnet kan derfor ikke give medhold i dette klagepunkt.

2.4. Beslutningsgrundlaget for afgørelsen

2.4.1. Klagen

Klageren har anført, at kommunen ikke i afgørelsen har taget højde for, at carporten ligger 14 m fra overkørslen, og at carporten er skjult bag en hæk. Bestemmelsens ønske om at bevare områdets åbne grønne karakter er dermed tilgodeset. Planklagenævnet forstår dette som en klage over, at kommunen har handlet i strid med officialprincippet, idet kommunen ikke har haft de korrekte oplysninger til at træffe afgørelsen om afslag på dispensation.

2.4.2. Generelt om konkret vurdering

Kommunen skal ved behandlingen af en ansøgning om dispensation overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Overholdelsen af princippet er derfor generelt af væsentlig betydning for en afgørelses lovlighed og rigtighed. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Kommunen har i sin afgørelse anført, at placering af carport nærmere vejskel end 5 m vil ændre den åbne grønne karakter, der tilstræbes i området og herved vil være i strid med byplanvedtægtens principper. Derudover anførte kommunen, at en byggetilladelse til det ansøgte vil kunne danne en uønsket præcedens for lignende ansøgninger i området.

Planklagenævnet finder ikke grundlag for at antage, at kommunens afgørelse er baseret på et utilstrækkeligt kendskab til eller forkert opfattelse af sagens

faktiske forhold set i forhold til den afgørelse, der skulle træffes. Nævnet bemærker, at kommunens afgørelse om afslag på dispensation er baseret på en skønsmæssig vurdering af, at kommunen ønsker at overholde byplanvedtægtens bestemmelser om garager og carportes afstand til vejskel. Nævnet finder ikke grund til at antage, at kommunen ville have vurderet sagen på en anden måde, hvis kommunen havde været i besiddelse af mere præcise eller yderligere oplysninger omkring carportens afstand til overkørslen, og at carporten er skjult bag en hæk.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.⁴

³ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

⁴ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.